

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και του προσθέτου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται προς ψήφιση σκοπείται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης με την οποία αναθεωρείται η ήδη υπάρχουσα σύμβαση μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας που κυρώθηκε με τον α.ν. 23/1967. Το αναθεωρημένο κείμενο της σύμβασης υπογράφηκε στην Αθήνα στις 3 Σεπτεμβρίου 1987 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιταλίας.

Γενικά, με τις διμερείς συμβάσεις σκοπείται:

1) η αποφυγή της διπλής φορολόγησης εισοδήματος, το οποίο κάτοικος ενός συμβαλλόμενου κράτους αποκτά στο έδαφος του ετέρου.

2) παρέχονται φορολογικά προνόμια σε κατοίκους των συμβαλλόμενων κρατών εφ' όσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις ρητά καθοριζόμενες από τις διατάξεις της Σύμβασης.

3) διευκολύνεται η ανταλλαγή πληροφοριών στο φορολογικό τομέα για την πάταξη της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής η οποία έχει πάρει διεθνείς διαστάσεις.

Με την αναθεώρηση της ισχύουσας Σύμβασης επιδιώκεται η εναρμόνισή της με τις σύγχρονες νομοθεσίες των δύο χωρών και κυρίως τη βελτίωση των θεσμών μας από δημοσιονομικής σκοπιάς.

Ειδικότερα,

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια και το περιεχόμενο του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» και αναφέρονται ενδεικτικά οι δραστηριότητες που συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση για τις επιχειρήσεις των συμβαλλόμενων κρατών, όταν αυτές επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στο άλλο κράτος.

Επίσης, κατά αρνητικό τρόπο και περιοριστικά απαριθμούνται και οι δραστηριότητες των αλλοδαπών επιχειρήσεων που δεν συνιστούν οπωσδήποτε μόνιμη εγκατάσταση.

Η διάταξη της παραγράφου (2ζ), η οποία αναθεωρείται προέβλεπε ότι ένα τεχνικό έργο συνιστά μόνιμη εγκατάσταση π.χ. μιας ιταλικής επιχείρησης στην Ελλάδα αν έχει διάκεια μεγαλύτερη των δώδεκα μηνών. Η τεχνολογική εξέλιξη όμως επιτρέπει σήμερα την περάτωση ενός έργου σε μικρότερο χρονικό διάστημα. Η Ελλάδα που είχε διατυπώσει επιφύλαξη στο σημείο αυτό πέτυχε το κριτήριο των 9 μηνών. Αυτό σημαίνει ότι μια τεχνική επιχείρηση του ενός κράτους αποκτά μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο κράτος, εφ' όσον το έργο που εκτελεί στο κράτος αυτό διαρκεί περισσότερο από 9 μήνες. Η ρύθμιση αυτή είναι συμφέρουσα για τη χώρα μας, δεδομένου ότι περισσότερες ιταλικές επιχειρήσεις θα αναλάβουν τεχνικά έργα στην Ελλάδα παρά ελληνικές εταιρίες στην Ιταλία.

Άρθρο 8

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο φορολογούνται τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών στη διεθνή επικοινωνία, καθώς και τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία καθένα από τα συμβαλλόμενα κράτη αποκτά το δικαίωμα φορολόγησης των εν λόγω κερδών ανεξάρτητα αν προκύπτουν ή όχι στην επικράτεια τους.

Με τις διατάξεις της παλαιάς σύμβασης ίσχυε το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου και της έδρας της επιχείρησης για την απαλλαγή από τη φορολογία. Επειδή εν τούτοις οι περισσότερες

ελληνικές επιχειρήσεις έχουν εκτός Ελλάδας την έδρα των δραστηριοτήτων τους (Λονδίνο, Ρότερνταμ κ.λπ.) σπανίως μπορούσαν να εκμεταλλευθούν τις ευεργετικές διατάξεις της σύμβασης.

Για το λόγο αυτόν η Ελλάδα επιδίωξε και πέτυχε με την αναθεώρηση της σύμβασης να ισχύει μόνο το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου. Έτσι τα κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων στη διεθνή επικοινωνία φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος σε λιμάνι του οποίου έχει νηολογηθεί το υπό εκμετάλλευση πλοίο, ενώ το άλλο συμβαλλόμενο κράτος υποχρεούται να τα απαλλάξει από τη φορολογία. Κατ' αυτόν τον τρόπο τα πλοία με ελληνική σημαία θα απαλλάσσονται από τη φορολογία εισοδήματος στην Ιταλία και συνεπώς εξυπηρετούνται άμεσα τα ελληνικά ναυτιλιακά ενδιαφέροντα.

Άρθρο 10

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η φορολογία των μερισμάτων που καταβάλλονται από Α.Ε. του ενός συμβαλλόμενου κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

Η παλαιά σύμβαση προέβλεπε ότι «αυτά τα μερίσματα μπορούν να φορολογηθούν στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο η καταβάλλουσα εταιρία είναι κάτοικος σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αλλά ο επιβαλλόμενος φορολογικός συντελεστής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 25% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων».

Με την αναθεώρηση της σύμβασης η Ελλάδα πέτυχε την αύξηση κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες του φορολογικού συντελεστή ο οποίος τώρα ορίζεται σε 35% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, πράγμα που θα συντελέσει σε αύξηση των φορολογικών εσόδων μας.

Άρθρο 12

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία των δικαιωμάτων (ROYALTIES), του εισοδήματος δηλαδή, που προκύπτει από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των κινηματογραφικών ταινιών ή ταινιών τηλεόρασης και ραδιοφώνου, καθώς και από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου, τεχνογνωσίας (KNOW HOW), τεχνολογίας κ.λπ..

Με την αναθεωρημένη διάταξη τα βιομηχανικά δικαιώματα (KNOW HOW κ.λπ.) τα οποία καταβάλλονται σε ιταλικές επιχειρήσεις, φορολογούνται στην Ελλάδα (χώρα πηγής) με συντελεστή 5%. Η επιβολή αυτής της φορολόγησης θα έχει σαν συνέπεια την αύξηση των φορολογικών εσόδων λαμβανομένου υπόψη ότι με την παλαιά σύμβαση τα δικαιώματα αυτά απηλλάσσοντο στη χώρα μας από την φορολογία.

Στην κύρωση της παραπάνω σύμβασης αποβλέπει αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο υποβάλλουμε για ψήφιση.

Αθήνα, 14 Σεπτεμβρίου 1990

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ-ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ο ΑΝΑΠΛ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΝΙΚ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

ΑΡΙΣΤ. Α. ΠΑΥΛΙΔΗΣ